

have gennemført, vilde have lettet Skatten for de smaa Skatteydere. Men man forringede jo stadig Skattelovene, saa de bleve daarligere for de smaa Skatteydere og mere til Fordel for de store Skatteydere, og jeg skal saaledes henvise til, at man foruden de andre Indskrænkninger, man foretog, jo ogsaa indskrænkede Statens Tilskud; det Tilskud, som Regeringen havde foreslaaet, de $2\frac{1}{2}$ Million Kroner indskrænkede man til $1\frac{1}{2}$ Million. Dette har blandt andet bevirket, at man samtidig maatte forhøje Skatteprocenten her i København med $\frac{1}{2}$ pCt. Men saaledes som denne Indskrænkning virker her i København, virker den naturligvis ogsaa over hele det øvrige Land. Nedsættelsen af Statstilskuddet har altsaa bevirket, at Skatteyderne i Almindelighed maa betale mere i Kommuneskat nu, end de skulde have betalt efter de Skattelove, som tidligere havde foreligget, ja, endogsaa mere, end de skulde have betalt efter de Skattelove, som Regeringen selv havde forelagt.

Jeg ser saaledes paa dette, at Venstre, som har gjort disse Skattelove til en stor Programsag, og som alene vilde have Æren for at have gennemført dem, og som ikke vilde tillade nogen anden at have Del i den store Ære, som det skulde være at gennemføre disse Skattelove, nu, da det ser, hvorledes de virke, skyder Æren fra sig og søger at skyde Skylden over paa andre. De ville have medskyldige i de daarlige Skattelove, som de have lavet. De kunne imidlertid ikke faa Socialdemokratiet med der, vi have ingen Skyld i det. De Skattelove, vi have stemt for, vare af en anden Beskaffenhed og bedre end de Skattelove, som nu ere vedtagne.

Det ærede Medlem nævnede tillige Ejendomsskylden som Værdistigningsskat og mente, at derved var det Krav opfyldt, som jeg i sin Tid havde stillet. Det er nu ikke Tilfældet. Ganske vist tager Ejendomsskylden Sigte paa Værdistigningen og beskatter ogsaa denne, men den beskatter jo al Værdistigning, hvad enten den hidrører fra vedkommendes eget Arbejde paa den Ejendom, han besidder, eller Stigningen fremkommer ved Foranstaltninger, som træffes af det offentlige, eller paa anden Maade bringes til Veje, uden at vedkommende har gjort det aller-

mindste derfor. Det var denne sidste Værdistigning, som vi Socialdemokrater i sin Tid toge Sigte paa: den, som tilvejebringes, uden at vedkommende selv har rørt en Haand for at tilvejebringe den. Denne Værdistigning burde beskattes i langt højere Grad end al anden, og en saadan Beskatning vilde indbringe baade Kommunerne og Staten ganske betydelige Midler, saaledes at de andre Kommuneskatter derved kunde blive betydelig lavere.

Hvad nu angaar Spørgsmaalet om, hvem der har Skylden for, at Skattelovene virke, som de gøre, da vil det ærede Medlem jo paastaa, at det slet ikke er Lovens Skyld, men at det udelukkende er Ligningsmyndighedernes Skyld. Jeg vil paastaa, at Loven har den væsentligste Skyld, at den har en meget stor Del af Skylden. Naturligvis er det ikke Lovens Skyld altsammen, det er ogsaa til Dels Ligningsmyndighedernes Skyld. Men maa jeg saa spørge: Hvem ere da Ligningsmyndighederne? Er det en Institution, som Venstre kan staa her og kaste Skylden over paa og sige: det kommer ikke os ved, hvad disse Ligningsmyndigheder gøre; det, vi have gjort, er godt, men Ligningsmyndighederne behandle det ganske forkert; det er dem, som lave alt det gale. Nej, saaledes er det ikke. Hvis man i Stedet for Reformpartiet, Venstrepartiet her sætter Venstre i Almindelighed, vil man jo komme til det Resultat, at Ligningsmyndighederne eller den allerstørste Del af dem ere ogsaa Venstre, det er kun Venstre under et andet Forhold, og Venstre har altsaa Skylden for, at Skattelovene ere blevne daarlige baade ved den Behandling, de have faaet her, og ved den Maade, hvorpaa de praktiseres ude omkring i Landet.

Jeg vil blot henvise til Kildebeskatningen, som jo findes i Skattelovene, og som, hvis den gennemførtes, naturligvis kunde bidrage i væsentlig Grad til, at Byrderne bleve mere ligelig fordelte. Denne Kildebeskatning er slet ikke bleven gennemført, saa vidt mig bekendt; jeg ved ikke, om der er noget Sted i Landet, hvor man har gennemført den; man har ladet den staa i Loven som et dødt Bogstav. Nu var det jo sikkert ikke Me-